

Ik weet zeer wel, dat vele Christenen, die voor die conserf zullen stemmen, het aldus niet verstaan; maar de doorwerking der beginselen is sterker dan hunne voornemens en hunne wenschen. Iedereen is geen theoloog; iedereen is niet in staat, om de fme onderscheidingen te maken tusschen kerk en huisgezin, en kerk en officiële organisatie. Reeds heeft de lange overheersching van het rationalisme, dat gedurende eene reekter periode meester geweest is in de Gereformeerde kerk en dit nog is in sommige streken, veel geestes op het dwaalspoor gebracht; de conferentie te Lyon en hare resultaten hebben het misverstand nog erger gemaakt. Men heeft gejubeld over de ineenstemming der partijen, over de eenheid der kerk, over den herbouw van Sion's muren. Wat zal het zijn, wanneer eene nieuwe instelling, door de Synoden gevraagd, geloofgeve en niet-geloofgeve leden dooreen mengen zal! Het samenwonen van twee godsdienstigen (?) onder hetzelfde dak is een gansch abnormale toestand; broeders, doet niets om dien toestand normaal te maken en om de gemeenten aan te gewennen. Als men zijn ziekte aanvaardt, is dit het tegendeel om er van te genezen.

Het is ons eene oorsaak van vreugde, dat men in de Gereformeerde kerken van Frankrijk begint in te zien, dat de conferentie van Lyon de kerken geheel op een dwaalspoor heeft gebracht. Maar het is voor ons een vraag, of de oppositie van mannen als Ch. Luigi in staat zal zijn, om de kerken op een beteren weg te leiden. Zoolang er geen mannen opstaan, die de kerken zoeken terug te leiden tot het punt waar men van is afgeweken, namelijk de confessie van La Rochelle, hebben wij geen hoop, dat de muren van Sion in Frankrijk zullen worden herbouwd. De consequentie der beginselen heeft reeds een deel van de Evangelischen of orthodoxen in de armen gevoerd der liberalen. Op den duur verloopt de Fransche orthodoxie geheel, wanneer men niet in beginsel wederkeert tot het Woord Gods, gelijk dit door de vaders is beleeden.

Den 19den Maart was de Gereformeerde kerk in Parijs, die de Heilige Geest-kerk genoemd wordt, gevuld met eene groote schare. Drie predikanten en twee zendingen stonden gereed, om met hunne gezinnen naar Madagascar te vertrekken, teneinde de Protestantische kerken van dat door Frankrijk veroverd eiland te hulp te komen. Het was een plechtig samenzijn waarop ook een leeraar uit Madagascar genaamd Razafimahafy, het woord voerde. Men is in Fransch-protestantsche kringen zeer verantwoordelijk over de onware berichten die voortdurend uit Madagascar komen en die hun grond schijnen te hebben in de intriges der Jesuïeten, die het niet kunnen duldten, dat een deel van het zendingenveld ingenomen wordt door Protestanten. Nu is de Protestantische Zending op Madagascar in handen van vreemdelingen, behalve enkele scholen, namelijk in die van Engelsen en Noorwegers. En al heeft men al een vijftal mannen naar Madagascar afgezonden, deze kunnen, ook al werd hun getal vermeerderd, hunne Engelsche en Noorwegische broeders wel helpen, maar zij zijn niet in staat, om hun werk uit de handen te nemen. De Fransche liberalisten steunen de Jesuïeten in hun missionairen arbeid, in de gedachte, dat het terrein, hetwelk de Jesuïeten veroveren, ten goede komt van Frankrijk, terwijl de Engelsche en Fransch-protestantsche zendingen verdacht worden van tegen Frankrijk te comploteren.

Dat de Fransche Protestanten voor de publieke opinie niet uit den weg gaan, maar doen wat op hun weg ligt of liever wat op hun weg geleegd is, want zij hebben niet aangedrongen op de verovering van Madagascar, op straffe van in populariteit te worden, dan meenen wij dit in hen te eeren. Niet het minst verlijdt het ons, dat er een vijftal mannen bereid gevonden werden, om op Madagascar tegen den stroom te gaan oproeien.

WINKEL.

Door Kinderen.

OP VOEDSEL UIT.

XII.

In Engeland had onze vriend meermalen naar eieren en nesten gezocht; zoo liever als thans echter nooit. Doch de Amerikaanse vogels schenen andere zeden en gewoonten te hebben dan de Engelsche. Althans, schoon hij scherp overal rondzag en ook vogels genoeg bespeurde, eieren waren niet te zien, hoewel 't er nog de tijd voor was.

Na lang rondzwerven kwam hij op een open plek met gras en struiken begroeid. Een troep vogels, door zijn komst opgeschrikt, vloog op uit een boschje, en Walter haastte zich daarheen. Een kreet van vreugde ontstapte hem, toen hij eindelijk tusschen het hout een nest ontdekte, waarin drie eieren lagen. Snel greep hij ze, en liep dieper het bosch in, om ze daar op te eten.

De eieren waren grooter dan hij ze nog had gezien en grauwwaag wit. Hij haastte zich er een open te maken en den inhoud op te sloppen. De smaak was sterk en niet aangenaam, en wat zou hij niet gegeven hebben voor een weinig zout. Doch de honger kruidt alles. Het tweede ei bleek bedorven, doch het derde was althans nog eetbaar, al zou hij het thuis zeker voor de liefhebbers gelaten hebben. Maar hij had althans zijn maag gevuld. Begrijpend dat op de plek waar hij die drie eieren gevonden had, nog meer kon zitten, prentte hij zich den weg er heen goed in 't geheugen — een voorzorg, die later niet ijdel bleek te zijn.

Hoewel nu de maaltijd niet veel bijzonders en ook min smakelijk was geweest, voelde onze vriend zich toch wat verkwikt en versterkt. Hij liep het bosch een eindweegs door, tot hij aan een open plek kwam, waar de zonnestralen door drongen en het warm was. Hier zette hij zich neder om te overdenken wat hem te doen stond, doch 't duurde niet lang of hij viel in een zoeten slaap. Uren lang aliep hij door, het korte, zachte gras bodt trouwens een gemakkelijke en minder gevaarlijke legerstede aan dan de boom van den vorigen nacht.

Toen hij ontwaakte, was het reeds een uur of drie. Wel kon hij dit niet geheel juist weten, wijl hij geen uurwerk bezat, maar hij had op zee reeds geleerd, nauwkeurig acht te geven op den stand der zon, en wie dit doet, kan althans enigermate den tijd bepalen. Met verbazing sloeg hij de oogen op; hij had heerlijk gerust, maar des te smartelijker was het ontwaken hier, zoo geheel alleen, en zoo hulpeloos mogelijk. Weer kwamen hem een oogenblik de tranen in de oogen. Maar hij wistte ze af, stond op en ging weer op weg, met het doel voor alles een geschikte plek te zoeken, waar hij slapen kon. Want op den boom weer een nacht door te brengen, daar kon hij niet aan denken, en toch dreigde beelden, naar hij meende, zooveel ge-

vaar, dat het iemand allicht den lust tot slapen zou benemen.

Eindelijk bereikte hij weer den kalen berg, welken hij dien morgen had beklommen. Langzaam en steeds uitsluitend, liep hij langs de grauwe steenblokken van den uitgebranden vuurberg. Hij merkte op dat hier geen enkel dier zich ophield, zelfs bespeurde hij er geen insecten. Trouwens, er groeide ook letterlijk niets op 't vlak rondom den berg. Reeds had hij bijna heel den tocht langs den voet der hoogte volbracht, toen hij tusschen de steenen een ruimte vond, waar de zon helder inschoon. 't Was een zeer ondiepe kloof of spleet in de rots. Hij trad er in. 't Was er heel warm en de steen brandde hem bijna toen hij er de hand op legde. De holte was slechts een stap of tien diep, doch — dit merkte Walter dadelijk op — zij had althans twee voordeelen. Vooreerst was zij gedeelt tegen den regen, en ten tweede was de grond vlak en met fijn zand bedekt.

»Hier moest ik van nacht maar gaan slapen,« sprak hij, »maar ik mag wel eerst mijn bed opmaken.« En bij 't woord de daad voegende, liep hij naar het strand, trok daar zijn buisje uit en vulde het, zoo zwaar hij dragen kon, met droog, fijn zand. Toen bracht hij zijn vrachtkist naar 't hol, startte het daar uit, en haalde daarop een tweede lading en daarna een derde. De vermoedens belette hem voort te gaan, doch gelukkig bespeurde hij, dat hij nu althans een betere ligging zou hebben dan den vorigen nacht. Weldra viel de duisternis in en legde hij zich ter ruste, om eerst bij het morgenlicht te ontwaken. Recht verkruist stond hij op, verlijdt dat hij ook deze nacht evenmin als den vorigen, iets van wilde dieren had bespeurd. En hij begon nu te gelooven, dat hij althans van de beesten niet te vrezen had, wijl ze er niet waren.

Doch terwijl de vrees om gegeten te worden bij Walter minderde, nam die vanzelf niets te eien te zullen hebben, toe. De honger kwelde hem zeer, zoo zelfs, dat hij zijn plan, om een frisch bad in zee te nemen, uitstelde, om eerst spijis te gaan zoeken. Hij speedde zich 't best in, hopennd weleer eieren te vinden, doch in zijn haast stiet hij met den voet ergens tegen aan en sloeg omzicht tegen den grond. Hij stond haastig weer op, en keek omwillekeurig rond om te zien waarover hij gevallen was. Nu bespeurde hij een vogel die op het gras lag. Toen hij goed keek, bemerkte hij dat het dezelfde moest zijn, die gisteren uit den boom was gevallen. En nu herkende hij ook den boom zelf, die hem tot lagerstede had gediend.

»Had ik maar een mes en vuur,« dacht Walter bij zich zelf. Maar ongelukkig bezat hij noch 't een, noch 't ander. Zijn flink, sterk zakmes had hij aan den matroos geleend om er een stok mee te snijden, en 't niet teruggekregen. En wat vuur betreft, hij had wel een staal en een vuursteen, gelijk men in dien tijd gebruikte, maar zijn tonderdoos had hij zeker in den haast om in 't schip te komen, vergeten of verloren. (Een tonderdoos, moet de lezer weten, was een doos of kokker van metaal en gevuld met halfverbrand linnen. Sloeg men nu met het staal venken uit den vuursteen, en ving die op den tonder op, dan raakte deze dadelijk in brand, en had men dus vuur. 't Was echter altijd een omslachtige manier en onze lezers zijn wel zoo makkelijk.) Zoo ontbrak hem dus al 't noodige om den vogel eetbaar te maken, maar...

Maar honger is een scherp zwaard en een goede kok ook. Was er mes noch vuur, dan moest het maar zonder die gaan. Zoo greep dan Walter den dooden vogel, zette zich op den grond en begon haastig het dier te plukken. Hij liep onder de hand wat besen af, die hij al loopende had vergaard. Bessen plukken en vogels plukken is echter niet even makkelijk. Dat erover onze vriend ook. Eindelijk was hij althans voor een deel klaar. Toen nam hij zijn vuursteen, die een scherpen kant had, en trachtte daarmee 't beest den kop af te snijden of liever te zagen, wat na veel moeite en onder veel bloedverlies — te weten van den vogel — gelukte. Daarna scheurde hij een stuk van 't vleesch af, en at het op, ongezonder en ongebraden en toch — hij vertelde het later — het smaakte hem goed. Nog een stuk volgde, en hij at zoolang hij er lust toe gevoelde. Wat van den vogel overschoot, bracht hij naar de holte van den berg, waar hij slapen zou, daar rukte hij verder de veeren van het lichaam af en strooide de fijne met die welke hij uit het bosch had meegenomen, op den grond, ten einde een zachter ligplaats te hebben. Met het overgeschoten vleesch wist hij eigenlijk geen raad. Op die heette plek kon hij 't niet laten, wijl het dan dadelijk zou bedorven. Zoo nam hij 't dan weer mee naar 't bosch en legde het daar neer op een koele plek, waarna hij het met takken en bladeren dekte.

AAN VRAGERS.

B. B. Het is onmogelijk, als men niet meer weet, te zeggen, wat in den zin »U lust geen wijn?« onderwerp is. In meer verheven stijl: als 't bedoeld: wijn behaagt u niet, is »U?« onderwerp. Maar in 't gewone leven vervangt dat »U?« het woord »Gij?«, en wordt dus dat »U?« of »Gij?« het onderwerp. »Lusten?« is een werkwoord, dat in den verheven stijl den 3den naamval heeft, b.v.: »Mij lust te zingen van den held,« maar dat als het beteekent »houden van,« gebruikt wordt met een persoon als onderwerp, dus »ste naamval, b.v.: »Ik lust gaarne appelen.«

HOOGENBIJK.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Hoogachtend Redacteur!

Daar gij in de Heraut van 14 Maart in het slotartikel »Kerspel of Wijk?« aan het einde een schrijven uitdooft op het door u geschreven onderwerp, zoo neemt ondergeteekende met bescheidenheid de vrijheid enkele opmerkingen te mogen maken. Ik vraag geen plaatsruimte in uw blad, maar laat dit schrijven ter uwer beschikking. Wel zult gij mij en zeker velen met mij aan u verplichten, zoo wij van uwe zijde een antwoord in de Heraut mogen vernemen, om misverstand te voorkomen, en, zoo het wezen mag, in het rechte spoor te leiden. Wat de indeeling van kerkgebouwen betreft, deze is in vorige bladen door u besproken, en heeft bij velen weerklank gevonden, zoodat men elkander heeft leeren kennen van het schier elken rustdag in eenzelfde kerkgebouw te zijn. Meerdere zaken, door u in deze reeks besproken, zouden zeker gemakkelijker zijn verloop hebben, doch ik laat dit over aan meer bevoegden; ik voor mij, zoo als het daar staat, kan er mede instemmen. Doch waarin ik voor mij, en meerderen tot nog toe bevoorrecht hebben, is het door u aangehaalde punt 5. Gij schrijft daar: »En dat het niet wel mogelijk is, dit stelsel ploebeling en met één slag in een kerk, waar men dusver anders leefde,

in te voeren; maar dat het wel doenlijk is bij vacature van een predikant, door den nieuwen predikant te beroepen voor de predikatie in één bepaald kerkgebouw, en bij dit kerkgebouw, een deel der stad in te deelen.« Naar mijne bescheiden meening zou dit kunnen uitloopen op een »wijze Da,« en »zijn Da,« ja, het zou kunnen uitloopen op een wikkelen en wegen van een te beroepen predikant, voor dit deel der stad wel en voor dat deel der stad niet geschikt. Ik mag bovenstaand aanhalen, omdat een geval, nog niet zeer lang geleden, in onze eigen stad Amsterdam plaats had, doch niet in onze kerk; dat A niet en B wel gezonden werd ter Bijbelbespreking, omdat het die buurt en niet eene andere buurt was. Hoewel dit verschil van zenden voor het doen van commissien zeer goed kan zijn, zou ik het beroepen op deze wijze afkeuren. Ook kerkeraden zijn lichamen, waarin de satan niet het minst wenscht binnen te dringen; maar ook in deze kan ik dwalen. Ten andere beroept de kerkeraad namens de geheele gemeente. En wanneer nu de beroepen predikant slechts in één kerkgebouw altijd voor hetzelfde gehoor zou optreden, zoo zou bv. te Amsterdam, waar de gemeente op zes plaatsen des Zondags vergadert, 1/6 deel der gemeente nimmer haar zelf beroepen predikant zien noch hooren; mij dunkt, op deze wijze moeten leeraar en gemeente vreemd van elkander blijven. Naar mijn bescheiden meening kan de nauwere verbinding aan een leeraar de vervreemding van het grootste deel der gemeente niet vergoeden.

Het staat u beter te beoordeelen dan ik zulks kan denken, daarom wenschte ik u te vragen, welk nut ge er in ziet voor het geestelijk leven? Of, hoewel dit niet door u is betoogd, wil ik liever vragen, ziet ge er bevordering in, meer dan in het roedprediken? Altijd onder de toelichting des Heiligen Geestes. Misschien zult ge zeggen: doordat de prediker de geestelijke behoefte zijner hoorders leert kennen. Maar dan heeft de ondervinding van het huisbezoek ook geleerd, dat die behoefte dat verschil niet medebrengt, om niet rond, maar in eenzelfde kerkgebouw te prediken. In eenzelfde deel der stad houdt men vaak voor den man met den hoed verborgen, wat men aan dien met de pet openbaart, en ook omgekeerd; dit zal ook u niet onbekend zijn. Zoo dit ook een reden kan zijn, waarom gij de prediking liever in hetzelfde kerkgebouw zaagt, zoo hoop ik in deze door u te worden onderdicht.

Gij zult het mij zeker niet ten kwade duiden, zoo ik even persoonlijk word. Regel is het in mijn huisgezin, op enkele uitzondering na — en dit was het reeds vóór '86 — dat ik gebruik maakte van een of twee kerkgebouwen, waarvan ik evenver verwijderd was. Ik hoorde ieder, die mijn geestesrichting was toegedaan. Het stond alzo bij mij vast, dat zij knechten des Heeren zijn; en hoewel den een twee, den ander vijf en een derde tien talenten zijn geschonken, staat het dunkt mij niet aan mij hem, om reden hem minder gaven zijn toebedeeld, als gezonde voorbij te gaan.

En ook om deze reden dunkt mij alsnog het roedprediken bevorderlijker. Dan zullen de meerdere gaven de geheele gemeente ten goede komen, of de geheele gemeente zal schuldig staan aan de miskenning der mindere gaven, maar toch gaven. Zijne knechten toebedeeld, voor Zijne gemeente.

En wel is het, dat in elke kleine plaatselijke kerk dezelfde dienaar des Woords optreedt, maar dan komt hij ook weer op niet voor een deel, maar voor de hem gansch toevertrouwde gemeente.

Als ik sprak ter voorkoming van misverstand, zoo ligt het hierin. Door te prediken in een wijk door denzelfden dienaar des Woords kan en wordt nu reeds opgevat en gezegd: Ziet gij wel, het gevoelen van Dr. Kuiper is, dat hetzelfde gehoor komt onder denzelfden prediker, waardoor ik nu de vrijheid heb elke week Da, A, B en C voorbij te gaan en mijn dominee te gaan hooren. Ook kan het misverstand mijnerzijds zijn.

Mocht ik te uitgebreid zijn geworden, verschoont gij mij dan, daar ik de gave niet bezit met weinig woorden veel te zeggen.

Rekenende op uwe broederlijke toegenegenheid, om mij met raad en daad voort te lichten, waar dit met bescheidenheid van u wordt gevraagd, Hoogachtend Ufid. du. dr. en br. in Christus J. J. SCHEEPMAKER, Amsterdam.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Amersfoort A. A. M. Donner, te Assen. — Elburg, D. Kolffberg, te Barneveld. — Nes en Wierum (el. Dokkum), J. Zijp, Theol. cand. a/d. V. U. — Ootland, L. Spoel, te Harderwijk. AANGENOMEN: Rinsumageest en Sybrandshuis, J. G. Meynen, cand. a/d V. U. — Driesum c. a. F. G. van Dorp, te Velsen (Gr. Benham). BEDANKT: Harlingen, J. van Drunen, te Sliedrecht. — Reijsum c. a. Gaastmeer, Berkel en Roderij, Eiland Marken, Bleiswijk en Overschie, J. G. Meynen, cand. a/d V. U.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Wijk aan Zee en Duin, N. P. Fockens, te Buren. — Goca, W. Lamers G.H., te Rijsoord en Strevelshoek. — Mijnsheerenland c. a. D. E. J. Hupkes, te Sprang. — Sundermeer, W. R. Kalshoven, te Kesteren. — Kolijnsplaat, J. Willems, te Kruijningen. — Rotterdam (vac. C. L. Luan, A. B. ter Haar Komenij, te Middelburg. — Wapenvelde, K. Eekhof, te Werkhove. — Doeveren en Gendelen, A. de Vries, te Herwijnen. — Tjonnmarum (toez), J. Mees, te Britsum. — Bijgekerke, A. J. Seijl, te Fondum. — Rithem (el. Middelburg, P. J. van der Meulen, te Baarland (el. Goe). — Exmorra, C. van Wijngaarden, te Nieuw-Amsterdam. — Buren, N. Warrig, te Ternaard. — Scherpenzeel (Geld), J. Beyer, te Eennes-Binnen. — Godlinze, M. Helling, te Sijderburen (gen. Slochteren). AANGENOMEN: Anna Paulowna, S. Miedema, te Eenigenburg c. a. — Knijpe, door J. J. Elecker, cand. — Groot-Ammer, E. J. Homoet, te Stapbort. — Zeerijp, R. Bruins, te Niekkerk. BEDANKT: Rithem (el. Middelburg), P. J. van der Meulen, te Baarland. — Roermond, W. Mallinckrodt, te Maastrecht. — Geervliet en Grootgeest, J. de Visser, te Brakel. — Overschie, J. H. Wenalcke, te Nijkerk op de Veluwe. — Haaren, L. Balk, te Rumpst (gen. Deil). — Hantum c. a. D. Ozinga M., te Wijk. — Leerbreek, A. ten Have, te Polsbroek. — Heemkerk, K. Lefel, te Hoorn op Texel.

Geabonneerden op DE HERAUT wordt beleefd verzocht, de abonnementsgelden over het 1ste kwartaal, geindigd 31 Maart 1897, ten bedrage van f 1.20, per postwissel over te maken aan de Administratie. Op ontvangst van den postwissel wordt den afzender daarvan bericht gezonden. J. A. WORMSER, Directeur-Uitgever. Amsterdam, April 1897.

Advertentien.

Heden overleed tot onze diepe droefheid, in de volle verzekering des geloofs, onze geliefde Zuster, Behuudster en Tante, JOZINA CORNELIA VAN BORTEL, in den ouderdom van bijna 58 jaar. Dit aller naam, J. P. VAN BORTEL. Schoondijke, 5 April 1897.

Heden ontliep zacht en kalm, in de hope des eeuwigen levens, onze geliefde Vader en Behuudvader, de Heer ARNOLDUS GURCK, in den ouderdom van bijna 85 jaren. J. A. E. LANDMAN-GURCK. G. D. F. LANDMAN. Hilversum, 1 April 1897. Boomberglaan 2.

Tot onze diepe droefheid nam de Heere hedenmorgen door den dood van ons weg, onzen innig geliefden Vader, den Heer CORNELIS BATELAAN, Weduwnaar van CORNELIA BLOK, na een langdurig, doch met onderwerping en geduld gedragen lijden, in den ouderdom van 56 jaar en 7 maanden. De hope, dat hij inging in de ruste van zijn God, Wiens eeuwige ontferming hem gedurig vertroostte en de grond was zijner verwachting, verzacht eenigzins onze smart. Zijne dijn bedroefde kinderen, BAAN BATELAAN, BASTIAAN BATELAAN, ANNA BATELAAN. Bodegraven, 3 April 1897.

Ondergeteekenden betuigen bij deze haren hartelijken dank voor de vele bewijzen van deelneming, bij het overlijden van haren geliefden Echtgenoot en Vader ondervonden. Wed. J. SCHAGER, en kinderen. Helder, 7 April 1897.

L. G. WEISZ & Co., Commissionairs in Effecten, Prinsengracht bij de Prinsensiraal, No. 157, AMSTERDAM.

Voor zeer billijken prijs te koop een Preekstoel met klankbord, Kerkbanken, grote Petroleumlampen, een Avondmaalstel enz. Alles slechts eenige jaren gebruikt. Te bevragen bij B. SCHUURMAN, Meppel.

Een jaar op reis in dienst der Zending. Bovenstaand werk wordt in zeer soliden hali chagrinleiden band gebonden voor f 150, op de Boekbinderij van F. L. VAN DER BOM, Bloemgracht 79, Amsterdam.

Voor het binden in den door den uitgever verkrijgbaar gestelden linnen band, wordt 50 Ct. berekend.

Verschenen bij den Boekhandel, voorheen HUYEKER & WORMSER, Amsterdam: P. LION CACHET, Een jaar op reis in dienst der Zending. Met 90 ILLUSTRATIES en KAARTEN. Prijs f 5.25. In fraanen stempelband f 6.75.

P. VAN EIJK, Firma JOHANNES KRAMER & Co., DAN 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde OUPONS. Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden a DEPOSITO 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

Uitgave van den BOEKHANDEL, voorheen HUYEKER & Wormser

Dagen van Goede Boodschap

DOOR Dr. A. KUYPER.

Deel I. In den Kerstnacht. Deel III. De Paaschmorgen. II. Oud- en Nieuwjaar. IV. Op den Pinksterdag. 4 deelen ingenaaid f 3.60; in 4 fraaie stempelbanden f 5.60; elk deel afzonderlijk ingenaaid f 1.20; gebonden f 1.75.

De Eerste Serie van de Goedkope Uitgave van

Dr. A. KUYPER's Werken

DEUT DE VOLGENDE DEELEN: VOOR EEN DISTEL EEN MIRTH. a / 0.80, gebonden f 0.90. HONIG UIT DEN ROTSTEEN, Deel I. » » 1.50, » » 1.90. UIT HET WOORD, Deel I. » » 1.75, » » 2.25. Idem, Deel II. » » 1.75, » » 2.25. Al deze deelen zijn gebonden in nette uniformbanden. DE UITGEVER, Amsterdams. BOEKHANDEL, voorheen Huyeker & Wormser. ELECTRICHE DRUKKERIJ, Amsterdam.

f 1.25, nu voor f 0.60, fr. per post. Prof. D. P. D. FABIUS, Beschouwingen over het Huwelijk. Dit belangrijke werk wordt, zoolang de voorraad strekt, na ontvangst van f 0.60 franco toegezonden door A. FISSCHER, Boekh. Utrecht.

Ook nog een klein getal voorhanden van: Prof. D. P. D. FABIUS, De Fransche Revolutie. Prijs f 1.25, franco per post nu voor f 0.75 bij A. FISSCHER, Boekh. Utrecht.

Verschenen bij den Uitgever: W. KIRCHNER (firma Fernhout), Rozengracht 55, Amsterdam, CALVINISME EN RECHTSWETENSCHAP. EENE STUDIE DOOR Mr. ANNE ANEMA. Prijs f 1.50.

Verschenen bij den Boekhandel, voorheen HUYEKER & WORMSER, Amsterdam: Dr. A. SCHREIBER, HET WERK DER RIJNSCHE ZENDING IN NEDERLANDSCH OOST-INDIË. Met een woord vooraf van J. P. G. WESTHOFF. Met 29 Illustratien. Prijs f 0.30; per 100 exemplaren f 25.-

Vrije Universiteit.

In dank ontvangten: Voor de Vereeniging: Aan Contributien:

Door den heer W. Geurts W. te Opheusden f 9; door den heer M. Dijkers te Sommersdijk (1895) f 34; door den heer G. de Lugt te Scheveningen f 78.50; door den heer S. U. de Boer te Oosthem f 25; door den heer L. de Hoog M. te Zuidland f 22.50; door Da. W. Folkerts te Niezijl f 17.50; door den heer A. Eijnvandrat te Harderwijk, van Meij. E. te E. f 3; door den heer J. Dingemans te Grijpkerke f 1.50; door den heer J. Dirkmaat Wzn. te Broek op Langendijk f 4.50; van den heer H. W. te A. f 25.

Aan Collecten: (voor de Theologische faculteit.) Van de Geref. kerk te Groningen A f 58.14 1/2; van idem te Groningen B f 27.33 1/2; van idem te Bedum A f 13.90 1/2; van idem te Ten Boer f 11.11; van idem te Adhart f 6.73 1/2; van idem te Hoogerkerk f 6.78; van idem te Kielwindeweer f 2.25; van idem te Thesinge f 11; van idem te Eijne f 4.57 1/2; van idem te Sauwerd A f 1.42; van idem te Sauwerd B f 1.80; van idem te Haren f 7.39; van idem te Sappemeer f 9.63 1/2; van idem te Zuidbroek f 7.70; van idem te Zuidwolde f 8.40; van idem te Hoogeveen A f 20.20 1/2; van idem te Lange slag f 3.40; van idem te Zwartsluis f 23.30; van idem te Vroomshoop f 8.45 1/2; van idem te Broek op Langendijk f 21.55.

Aan Schenkingen: Door Da. H. Teerink te Amersfoort, uit de Catechisatiebus f 2.50; door Prof. Dr. A. Kuiper van N. N. te Goes, dankoffer op 1 April f 5; door den heer R. D. Hoornstra, gevonden in de collectie in de Geref. Kerk te Makkum f 1.

Voor het Studiefonds: Door den heer L. Blok Hzn., collecte van de Geref. kerk te Charlois f 12.29.

Voor de Bibliotheek: Van den heer Huisman en keuken door Prof. D. P. D. Fabius; Lodenstein »Weegschalen der onvolmaaktheden,« van Mr. A. Anema: Calvinisme en Rechtswetenschap.

S. J. SEEFAT, Penningmeester.

Hilversum.

Voor al v

Op die ma

Er wordt i